RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 234.875 van 27 mei 2016
in de zaak A. 219.296/X-16.633.

In zake : 1. de BVBA BARON
2. Fevzi KORKMAZ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thierry L'Allemand
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Britselei 47-49/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN, vertegenwoordigd door :
- het college van burgemeester en schepenen
- de burgemeester
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 mei 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 11 mei 2016 "dat het verboden is in de private doch voor het publiek toegankelijke inrichting, gelegen aan de Statiestraat 24, 2018 Antwerpen, momenteel gekend en/of genoemd 'Café Baron', enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende een termijn van twee maanden vanaf zaterdag 14 mei 2016 om 00.00 uur tot en met woensdag 13 juli 2016 om 24.00 uur".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 mei 2016, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Shanna Schuerewegen, die *loco* advocaat Thierry L'Allemand verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Thomas Beelen, die *loco* advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Feiten

3. Eerste verzoekster baat te 2018 Antwerpen, Statiestraat 24, café Baron uit. Tweede verzoeker is zaakvoerder.

Het café wordt een eerste keer door de burgemeester van de stad Antwerpen gesloten bij besluit van 23 februari 2015, gedurende twee weken, van 22.00 uur tot 14.00 uur, met toepassing van artikel 134*quater* van de nieuwe gemeentewet om reden van ernstige verstoring van de openbare orde.

De burgemeester legt op 22 juni 2015 een nieuwe sluiting op, gedurende twee kalendermaanden, op grond van artikel 9*bis* van de wet van 24 februari 1921 'betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en

verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen' (hierna: drugwet).

Met een brief van 14 april 2016 worden de verzoekers uitgenodigd om op 22 april 2016 te worden gehoord naar aanleiding van vaststellingen van de politie (op 27 maart 2016) "waaruit blijkt dat in uw inrichting aanwijzingen voorhanden zijn [die] betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van verdovende middelen". Meegedeeld wordt dat de burgemeester overweegt om de instelling te sluiten op grond van artikel 9*bis* van de drugwet.

Op de hoorzitting van 22 april 2016 vraagt de raadsvrouw van eerste verzoekster een uitstel omdat de gebruikelijke raadsvrouw verhinderd is. De verwerende partij zegt toe dat een verweernota kan worden ingediend tot 26 april 2016, 13.00 uur. De verzoekers bezorgen een elf bladzijden tellende nota.

Op 11 mei 2016 beslist dan de burgemeester dat het verboden is in het café van de verzoekers enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende twee maanden vanaf 14 mei 2016.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Samenvatting van het middel

5. Een eerste middel verwijt de verwerende partij in essentie de formelemotiveringsverplichting te schenden en niet met alle elementen in het dossier rekening te houden.

Beoordeling

6. De formele motivering in de bestreden beslissing beslaat acht bladzijden. Waarom deze formele motieven niet afdoende zijn, wordt in het middel niet toegelicht. Evenmin lijkt te worden verduidelijkt welke elementen de burgemeester ten onrechte niet zou hebben onderzocht of afgewogen.

Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Samenvatting van het middel

7. De verzoekers zetten uiteen dat zij geen redelijke termijn kregen toegestaan om op nuttige wijze hun middelen van verweer te kunnen ontwikkelen.

Beoordeling

8. De vraag tot uitstel die de raadsvrouw van de verzoekers op de hoorzitting van 22 april 2016 deed, lijkt in die mate ingewilligd te zijn dat aan de verzoekers een bijkomende termijn is verstrekt voor het indienen van een verweernota.

Er is ook effectief een dergelijke verweernota, met bijlagen, neergelegd.

Het middel doet op het eerste gezicht niet aannemen dat de verzoekers niet over “een redelijke termijn en [de] gelegenheid” konden beschikken om de burgemeester terdege te informeren.

Het middel is niet ernstig.

C. Vijfde middel

Samenvatting van het middel

9. De verzoekers betogen in een vijfde middel dat het gezag van het strafrechtelijk gewijsde geschonden is doordat al de feiten die tegen de verzoekers, hun mandatarissen of rechtsvoorgangers in aanmerking worden genomen, zonder uitzondering “weerlegd en tenietgedaan [worden] door de op 30 september 2015 tussengekomen vrijspraak”.

Beoordeling

10. Anders dan de verzoekers menen, is een sluiting door de burgemeester op grond van artikel 9*bis* van de drugwet geen sanctie die aan de uitbater wordt opgelegd wegens een overtreding. Het is integendeel een preventieve maatregel, die louter de openbare veiligheid en rust wil beveiligen, gericht tegen een private, maar voor het publiek toegankelijke plaats waaromtrent welbepaalde ernstige aanwijzingen voorhanden zijn.

11. Met betrekking tot de feiten van drughandel die aan de sluiting door de burgemeester van 22 juni 2015 van het café van de verzoekers ten grondslag liggen, zijn blijkbaar zowel tweede verzoeker als ene A. T. strafrechtelijk vervolgd geworden. Bij vonnis van 30 september 2015 heeft de correctionele rechtbank te Antwerpen weliswaar tweede verzoeker vrijgesproken,

maar A. T. veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete van duizend euro.

Als zodanig staaft het vonnis de vaststelling, in het besluit van de burgemeester van 22 juni 2015, dat de inrichting klaarblijkelijk fungeert als een verkoopplaats van drugs en dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 9*bis* van de drugwet vervuld waren.

12. Overigens is de bestreden beslissing van 11 mei 2016 wezenlijk ingegeven door de niéuwe vaststellingen die de politie op 27 maart 2016 in de inrichting van de verzoekers deed.

13. Het middel is niet ernstig.

D. Derde middel

Samenvatting van het middel

14. In een derde middel doen de verzoekers in de eerste plaats gelden dat alle elementen waarvoor zij, hun mandatarissen of rechtsvoorgangers werden vrijgesproken uit het administratief dossier moeten worden verwijderd. Voorts vragen zij vast te stellen dat geen verhoorbladen worden bijgebracht "zodat geen kennis kan worden genomen van de door of namens verzoekers *in tempore non suspecto* afgelegde verklaringen". Zij wijzen er "bovendien" op dat de verzoekers zelf regelmatig overlast aan de politie signaleren en dat zij de beelden van hun (bewakings)camera's ter beschikking van de politiediensten stellen. Ten slotte zijn zij van oordeel dat eerste verzoekster bezwaarlijk gesanctioneerd kan worden voor feiten die dateren van vóór haar oprichting op 5 februari 2015.

Beoordeling

15. Zoals *sub* randnummer 11 gezien, spreekt het vonnis van 30 september 2015 dat tweede verzoeker vrijspreekt, maar A. T. veroordeelt, niet de sluitingsmaatregel van de burgemeester van 22 juni 2015 tegen.

16. Dat “de bvba bij de minste argwaan de politie sommeert en/of camerabeelden overmaakt” was de verwerende partij bekend. Het wordt in de bestreden beslissing namelijk expliciet vermeld, weze het ontoereikend bevonden.

17. Welke andere elementen door of namens de verzoekers zijn bijgebracht in verklaringen die zij *in tempore non suspecto* hebben afgelegd en waarmee de burgemeester ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden, wordt in het middel niet nader toegelicht.

18. Evenmin wordt in het middel uiteengezet wanneer en hoe eerste verzoekster “gesanctioneerd” zou zijn voor feiten van voor haar oprichting, en op welke wijze deze beweerde bestraffing de bestreden beslissing, die op het eerste gezicht wezenlijk berust op vaststellingen van 27 maart 2016, vermag aan te tasten.

19. Het middel is niet ernstig.

E. Vierde middel

Samenvatting van het middel

20. Luidens een vierde middel is “het personaliteitsbeginsel in strafzaken” miskend. Betoogd wordt, in substantie, dat alle verwijzingen naar het doen en laten van derden uit het dossier geweerd moeten worden omdat dit doen en laten van derden niet aan de verzoekers toegerekend mag worden en de

referenties eraan dan ook "– *de jure* – geen enkele rol [kunnen] spelen in de beoordeling opzichtens verzoekers".

Beoordeling

21. Het middel gaat er aan voorbij dat de aangevochten beslissing geen administratieve sanctie jegens de verzoekers is, maar een tegen hun café gerichte maatregel van administratieve politie, ter beveiliging tegen een risico of gevaar.

Het middel is niet ernstig.

F. Zesde middel

Samenvatting van het middel

22. Naar het oordeel van de verzoekers is het vermoeden van onschuld miskend omdat klaarblijkelijk wordt uitgegaan van de schuld en verantwoordelijkheid van de verzoekers voor gedragingen van derden.

Beoordeling

23. In tegenstelling tot wat de verzoekers menen, gaat de burgemeester juist niét uit van hun schuld en verantwoordelijkheid. Integendeel schrijft hij in de bestreden beslissing:

> "Een maatregel op grond van artikel 9*bis* van de Drugwet is een bestuurlijke maatregel. Voor de toepassing ervan is het voldoende dat er zich in de publiek toegankelijke plaats ernstige aanwijzingen voordoen van druggerelateerde praktijken, ongeacht de (strafrechtelijke) betrokkenheid van de uitbaatster of haar organen."

Het middel is niet ernstig.

G. Zevende middel

Samenvatting van het middel

24. In een zevende middel doen de verzoekers gelden dat "voorgaanden" die al in eerdere administratieve sluitingsbevelen in aanmerking werden genomen niet opnieuw aanleiding mogen geven tot beoordeling of bestraffing, op gevaar af het *non bis in idem*-beginsel te schenden. De precedenten vonden plaats op een moment dat de zaakvoerder ten onrechte in voorlopige hechtenis zat en dat de onderliggende feiten daardoor *a fortiori*, maar verkeerdelijk, voor bewezen werden gehouden; de zaakvoerder is bij vonnis van 30 september 2015 volledig vrijgesproken.

Beoordeling

25. Zoals randnummer 11 uitwijst, blijkt in de huidige stand van zaken geenszins dat de eerdere sluitingsmaatregel van 22 juni 2015 – die ten andere definitief lijkt – op verkeerde grond berust, de vrijspraak van tweede verzoeker bij vonnis van 30 september 2015 ten spijt.

Voor het overige wordt er vooralsnog van uitgegaan dat de bestreden beslissing wezenlijk gebaseerd is op de nieuwe feiten die de politie op 27 maart 2016 vaststelde.

Het middel is niet ernstig.

H. Achtste middel

Samenvatting van het middel

26. In een achtste middel zetten de verzoekers uiteen dat de bij het dossier gevoegde processen-verbaal zonder bewijswaarde zijn gelet op het strafrechtelijk gewijsde en doordat de verzoekers hun onschuld kunnen bewijzen.

Beoordeling

27. In zoverre het middel de schending van het strafrechtelijk gewijsde aanvoert, valt het op het eerste gezicht samen met het vijfde middel en is het net als dat middel, om dezelfde reden, niet ernstig.

In de mate waarin de verzoekers in het middel doen gelden dat zij hun onschuld vermogen te bewijzen, doet het niet ter zake. Als reeds meer gezegd, is de aangevochten beslissing een preventieve maatregel en geen sanctie voor een overtreding waaraan de verzoekers schuld zouden hebben.

Het middel is niet ernstig.

I. Negende middel

Samenvatting van het middel

28. In een negende middel wordt één van de voorwaarden van artikel 9*bis* van de drugwet niet vervuld geacht. Tweede verzoeker is vrijgesproken en de verzoekers doen er alles aan om druggebruik tegen te gaan.

Beoordeling

29. Artikel 9*bis*, eerste lid, van de drugwet luidt:

> "Onverminderd de bevoegdheden van de rechterlijke instanties en onverminderd het bepaalde in de artikelen 134*ter* en *quater* van de Nieuwe Gemeentewet, kan de burgemeester, na voorafgaand overleg met de gerechtelijke autoriteiten, indien ernstige aanwijzingen voorhanden zijn dat in een private doch voor het publiek toegankelijke plaats, herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden die betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van giftstoffen, slaapmiddelen, verdovende middelen, psychotrope stoffen, antiseptica of stoffen die gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, waardoor de openbare veiligheid en rust in het gedrang komt en na de verantwoordelijke te hebben gehoord in zijn middelen van verdediging, besluiten deze plaats te sluiten voor de duur die hij bepaalt."

30. De aangevoerde vrijspraak van tweede verzoeker in het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 30 september 2015 heeft betrekking op feiten die tot de sluitingsmaatregel van de burgemeester van 22 juni 2015 aanleiding gaven. De aangevochten beslissing lijkt evenwel essentieel te berusten op nieuwe feiten die op 27 maart 2016 werden vastgesteld.

Overigens is hiervoor, *sub* randnummer 11, alleszins voorlopig vastgesteld dat het vonnis van 30 september 2015, in zijn geheel bekeken, de sluitingsmaatregel van 22 juni 2015 bevestigt in plaats van tegenspreekt.

31. In de bestreden beslissing geeft de burgemeester er zich blijkbaar goed rekenschap van dat de verzoekers in hun café affiches hebben opgehangen die de klanten duidelijk maken “dat drugs niet kunnen en dat er zware straffen op staan”, dat zij ook bewakingscamera’s installeerden en dat “de bvba bij de minste argwaan de politie sommeert en/of camerabeelden overmaakt”.

Evenwel zijn die demarches volgens de aangevochten beslissing “geen oplossing” en “niet afdoende” gebleken. De verzoekers betwisten dat in het middel niet.

32. Het middel maakt niet aannemelijk dat niet alle voorwaarden voor de toepassing van artikel 9*bis* van de drugwet vervuld zijn. Het middel is niet ernstig.

J. Tiende middel

Samenvatting van het middel

33. Een tiende middel voert de miskenning van het redelijkheidsbeginsel aan aangezien de verzoekers geen ernstig verwijt kan worden gemaakt: zij hebben zowel op preventief als curatief vlak steeds passende maatregelen genomen.

Beoordeling

34. De burgemeester verantwoordt de geschiktheid van de opgelegde sluiting in de eerste plaats hierdoor dat de sluiting een ontradend effect heeft op de druggebruikers en -zoekers, voor wie de inrichting een aantrekkingspool is.

In de tweede plaats stelt de sluiting eerste verzoekster in de gelegenheid om “voldoende daadkrachtige maatregelen te nemen om in de toekomst de illegale praktijken en hun gevolgen te weren”. De verzoekers moeten oog hebben “voor de wijze waarop de bvba functioneert en wat in de drankgelegenheid gebeurt”, en – ongeacht eerdere, vruchteloos gebleven, inspanningen – “passende maatregelen organiseren met het oog op effectieve drugsbestrijding”.

35. In het middel wordt daartegen niets ingebracht. Het is op het eerste gezicht niet van aard te doen aannemen dat de betrokken beoordeling van de burgemeester het redelijkheidsbeginsel schendt.

Ook het tiende en laatste middel is niet ernstig. Hieruit volgt dat aan alvast één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet is voldaan.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig mei 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Johan Lust**